

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: J. C. L. BAUDUIN, THESAURIER: E. Ch. CAMPIONI.
W. HULSHOFF POL, H. H. BOURDREZ, W. B. KLOOS, J. P. BOURDREZ, A. F. DE BOOY.

VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — DE LEDEN VAN HET D.S.C. ONTVANGEN HET BLAD GRATIS. — ABONNEMENT VOOR
NIET-LEDEN f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.25. — ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMIN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4 - DELFT.
3e JAARGANG ————— VRIJDAG 17 DECEMBER 1926 ————— 12 BLZ. No. 15

KERSTNUMMER

KERSTWIJDING.

Dit is dan eindelijk de groote serene kalmte, allesdoordringend, komend van boven, geen ruimte meer latend voor wilde menschen-onrust.

De jaarlijksche stille, zoete wijding, doodelijk voor het verteerend vuur van menschenhartstocht, vernietigend den geest van ongebondenheid.

De Kerstvacantie bedoel ik!

Nu dalen weer als immer in deze tijden, over grooten en kleinen der aarde, vele koele druppelen van dauw der genade, en voor hen, die van goeden wille zijn, gaven voor de onsterfelijke ziel vol bovenaardschen luister.

Paté de foie gras en een oude Pommard bijvoorbeeld!

Voorwaar, dit zijn de tijden, dat de mensch zichzelf niet is, dat in de harten dalen verlangens naar zuiverheid en hemelschen geur.

Coty en Houbigant bedoel ik!

Nu is de schepping geheel anders, nu ziet het menschenoog een ander licht, over de stille wijde witte wereld ligt de serene bekoring van koude onaantastbare majesteit, majesteit, die van alle tijden is.

Eere zij hem, van wien deze verheven klaarte, deze blanke Kerststille gekomen is.

Eere zij hem, die de nevelen wegvaagt, die de sterren doet flonkeren, in schittering vol mysterie.

De Oostenwind bedoel ik!

Voorwaar, thans ziet het oog der getrouwen, wier blik niet

verduistert is door de sluieren van Satan, een nieuwe en betere toekomst.

Ook dalen voor ons geestesoog vlammen van loutering in den Kerstboom neder, ja, Engelen zien wij dalen uit azuren oneindigheid, en onhoorbaar zweven onder de mistletoe. Hun eidelooze onzegbare reinheid is ons een vertroosting in tijden van verworping en onreine lusten.

Hun aanbiddelijke gouden lokken zijn geshingled en zij dragen zachtrose crêpe de chine stelletjes.

Hoe grooter ons geloof, hoe tastbaarder deze hemelsche boodschapsters worden.

In hun vochtige blauwe oogen weerspiegelen een liefde en verlangen, die niet van deze wereld zijn en vreesden wij niet blind te worden door de élatante straling, wij zouden den zoom van hun kleed willen kussen.

Voorwaar, niets wereldsch is er in dit kuisch verlangen, één te worden in versterving en afzondering, met hun blank warm wezen. Zoo eten wij ook niet de Kerstgans „omdat 't zoo lekker is", maar omdat zij een dier is der verheven schepping, zoo drinken wij niet den heerlijken alcoholvrijen vermouthe om aangeschoten te worden, maar omdat hij gekomen is van de druiven uit den bloeyenden wijngaerd van meneer Timmermans.

Aldus zullen wij herboren worden uit het onstoffelijke en gestaag groeien tot de hoogten en geneugten van den bourgeois satisfait.

Vrede zij met U allen!

R.

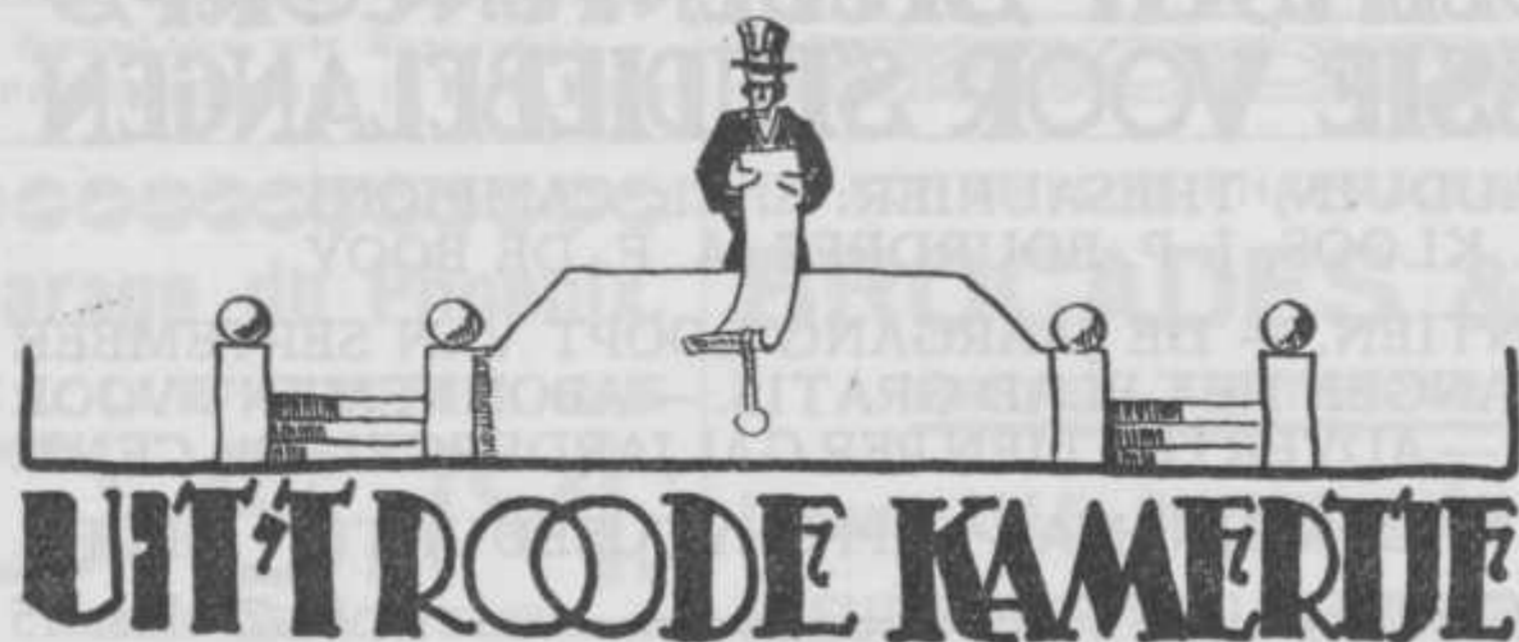
LUSTRUM 1928.

Aan de Leden van het D.S.C.

Het is wellicht niet ondienstig U bij den aanvang der vakantie nog eens te wijzen op den door onze commissie tot U gericht oproep, opgenomen in de Spiegel van 3 December 1926.

Wij verwachten, dat een ieder die zich tot kritische opmerkingen gerechtigd acht (en de ervaring leert, dat de naam derzulken legio is) ons deze opmerkingen tot nà 1928 onthouden zal.

De Voorloopige Feestcommissie.

Verkrijgbaar in het Corpsarchief: Almanakken van vorige jaren tegen verminderde prijzen en nog eenige exemplaren van de Bloemlezing (bijdrage Almanak 1925), te voldoen op de Corpsrekening.

Thesauriers van Corpsverenigingen worden nogmaals verzocht hunne balansen en begrotingen in te leveren.

Ter voorkoming van fouten wordt er op gewezen, dat de post „aandeel in de boeten” op de begrooting niet mag voorkomen.

P. J. C. VOS,
Thesaurier Senaat D. S. C.

Op onze Charleston-enquête mochten wij nog de volgende inzendingen ontvangen.

De Heer G. L. Blokhuis.

Maar Mijnheer J. C. L.!

Uw opmerking over die charmante mogelijkheden.

Ondeugend! beslist ondeugend.

Denk toch aan de andere sexe en Ds. Kersten.

Zoo krijgen we nog een interpellatie in de kamer.

En toch zeg ik U, Gij hebt het niet begrepen.

De Charleston is de invloed van het geheimzinnige Oosten; het is een symptoom van het Gele gevaar.

Ik heb er nooit aan geloofd, maar nu ik dit dollie gewiebel zie ben ik ervan overtuigd, dat onze mooie *blanke* Westersche beschaving wel spoedig zal ondergaan in de een of andere gekleurde.

En Ach! Velen zullen het nog niet eens merken ook!

G. L. BLOKHUIS.

De Heer W. B. Kloos.

Geachte Redactie,

Mijn oordeel over de Charleston vraagt U mij?

Welnu, ik zal pogen mijn amateursmeening over dit moderne geneugt uit te spreken. Niet dat ik de Charleston al ken zooals U haar kent mijnheer J. C. L. O, neen hoor, het lijkt er eenvoudig nog niet op, maat toch sta ik er als stumperaar niet vijandig tegenover, integendeel.

Voor mij bestaat voorloopig de groote verdienste van de Charleston nog slechts hieruit, dat ik deze dans zie als intense energie-uitputting en ze zeer krachtadig bijdraagt tot sloping van het zoogenaamde „luxe gewicht”, waarvoor ik deze dans in het bijzonder dank verschuldigd ben.

W. B. KLOOS.

D.S.M.G. „APOLLO”.

De Verificatiecommissie heeft zich als volgt samengesteld:

O. C. Woldringh.

J. J. van Balkom.

H. Kruyt.

D. S. A. F. V.

Onderlinge wedstrijd.

Om aan alle leden gelegenheid te geven, bovendien nog hunne in de vakantie te nemen foto's in te zenden, is de *inzendingstermijn* verlengd tot 15 Jan. '27.

Grijpt deze gelegenheid aan!!! Eerste jaars! Inzenden, en 6 x 9 rolfilm *Kodak* teruggeven! (Welk toestel een deelnemer aan de groenenwedstrijd dien middag in gebruik kreeg).

Adres: Hugo de Grootstraat 56.

INGEZONDEN

H.H. Jules-et-Guil.

Op Uw onzakelijke anti-critiek wil ik kort en zakelijk antwoorden.

1. Ik liet na, het spel van den Heer M. te bespreken wat betreft de Suite Bergamasque van Debussy en wel omdat de vertolking van deze compositie verre achterstond bij die van het Capriccio van Brahms. Voor Debussy had hij een lichtere, beter verzorgde aanslag moeten hebben en gaarne zou ik dan zijn spel geprezen hebben. Nu noemde ik slechts het goede.

2. De heer van B. speelde Il vecchio Castello te langzaam, te vlak en te veel volgens den metronoom, geen wonder dat mijn oordeel ongunstig uitviel. Al was Moussorgsky geniaal, langdradig was hij ook; waarom speelde de heer van B. dan niet de veel betere stukjes uit dezelfde serie: Promenade, La Cabane des pattes de poule of La Porte des bohatyrs de Kiew?

3. Indien gij wilt dat slechts werken met muziek-historische waarde worden gespeeld, dat moet ge U bepalen tot de klassieke muziek desnoods vermeerderd met Franck en Debussy, daar de modernen vermoedelijk wèl waarde, maar in ieder geval nog geen historische waarde bezitten.

U beveelt eigenlijk aan het spelen van werken van Marschner, Kalliwoda, Hummel, Boieldieu, Gossek en andere vergeelde muziek, die nóg meer historische waarde heeft dan Il vecchio Castello en op geringe aesthetische waarde kan bogen!

4. Ma mère l'oie voor 4 handen is

a. Geen bewerking, maar een (in de literatuur in 't geheel niet zeldzame) compositie voor piano voor 4 handen.

Eenige moderne wil ik U noemen.

Debussy: Marche Ecossaise; 6 Epigraphes antiques.

Florence Schmitt: Feuilles de voyage.

Ravel: Frontispiece.

Casella: Foxtrott.

Puppazetti.

Lord Berners: 3 Walsen.

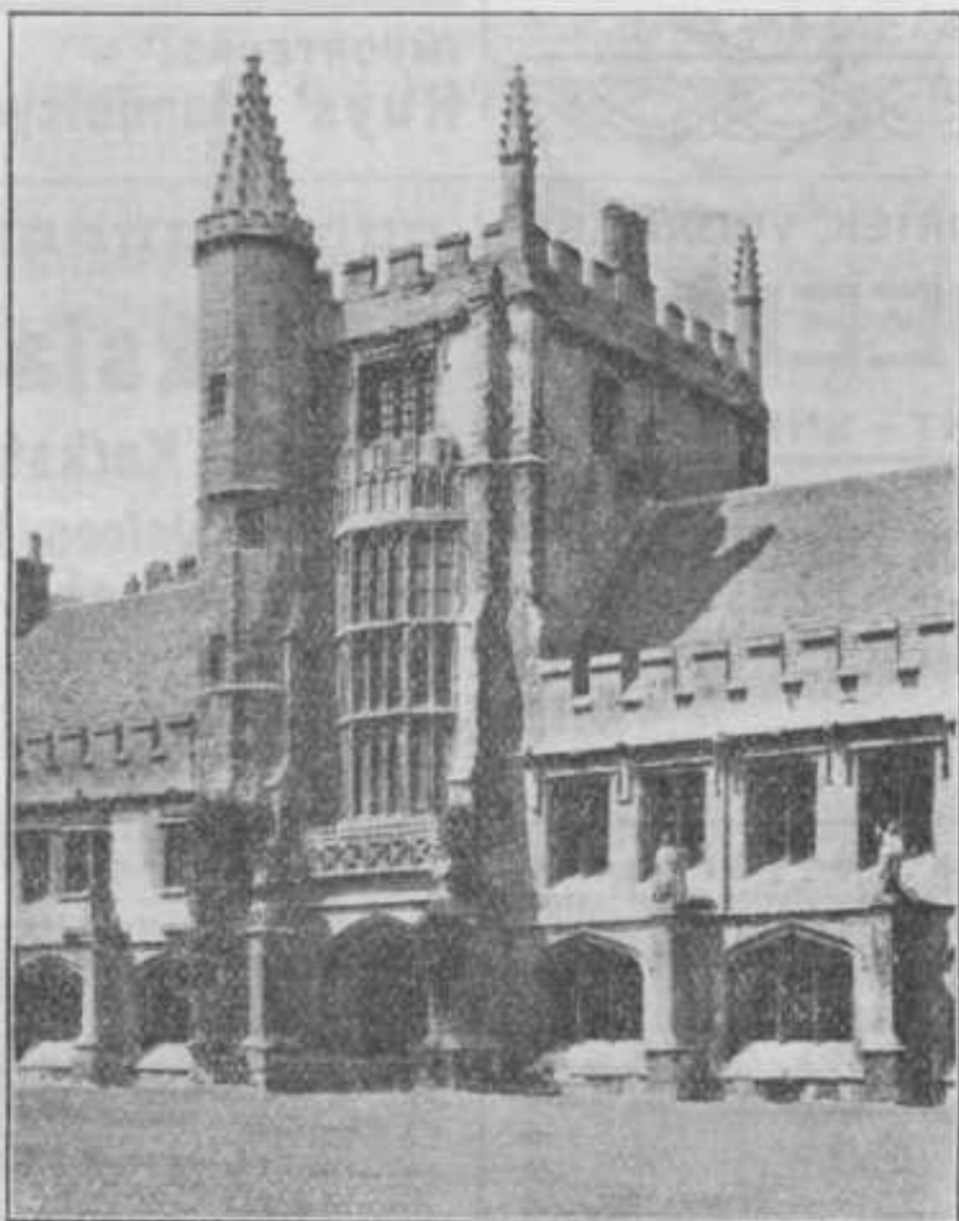
b. Wel een ballet, dat via een transcriptie van Kavel voor groot orkest, door hem werd bewerkt tot ballet voor het théâtre des beaux Arts opgevoerd door Rouché, thans directeur van de Opera te Parijs.

C. H.

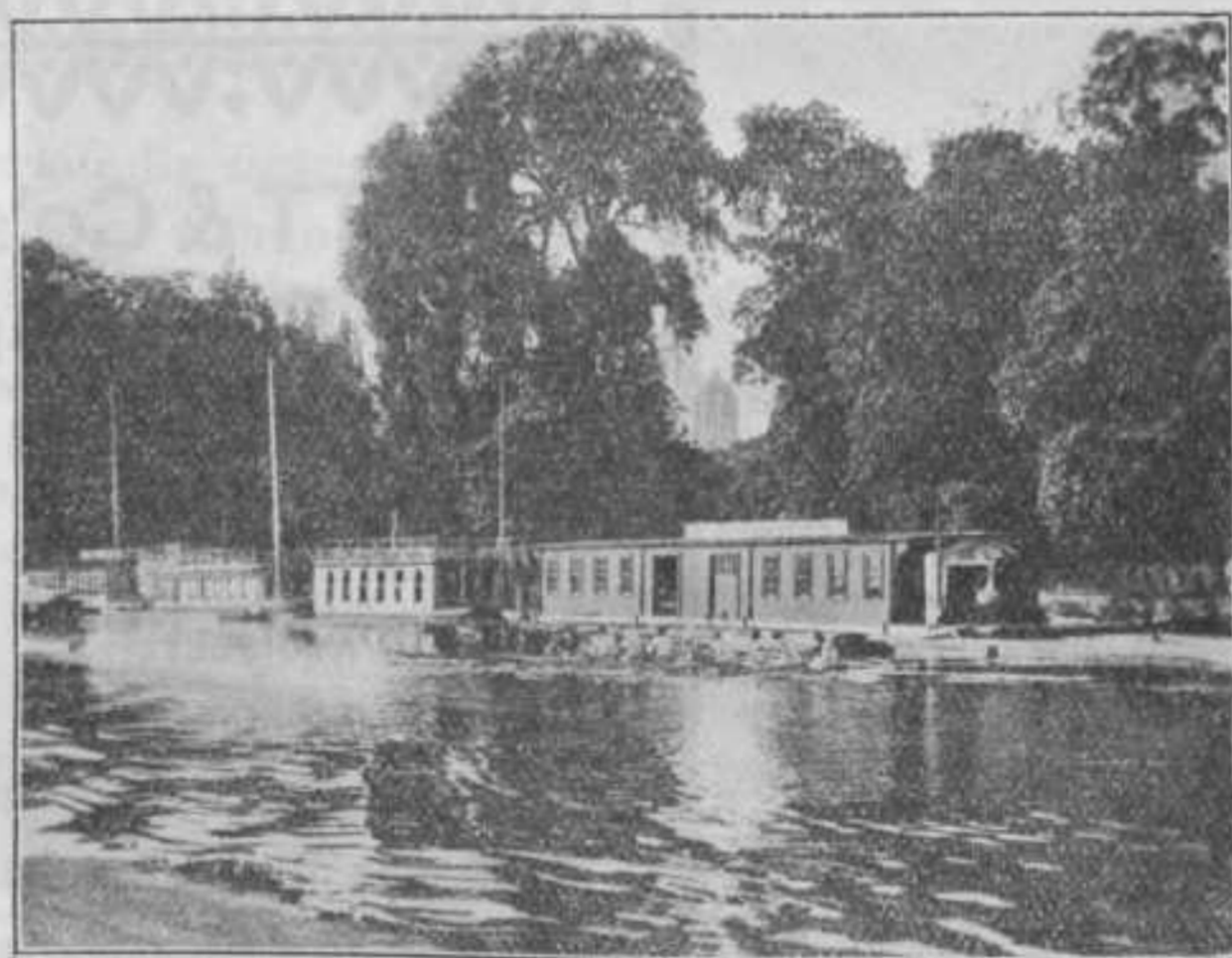
REISINDRUKKEN

IN ENGELAND TE GAST.

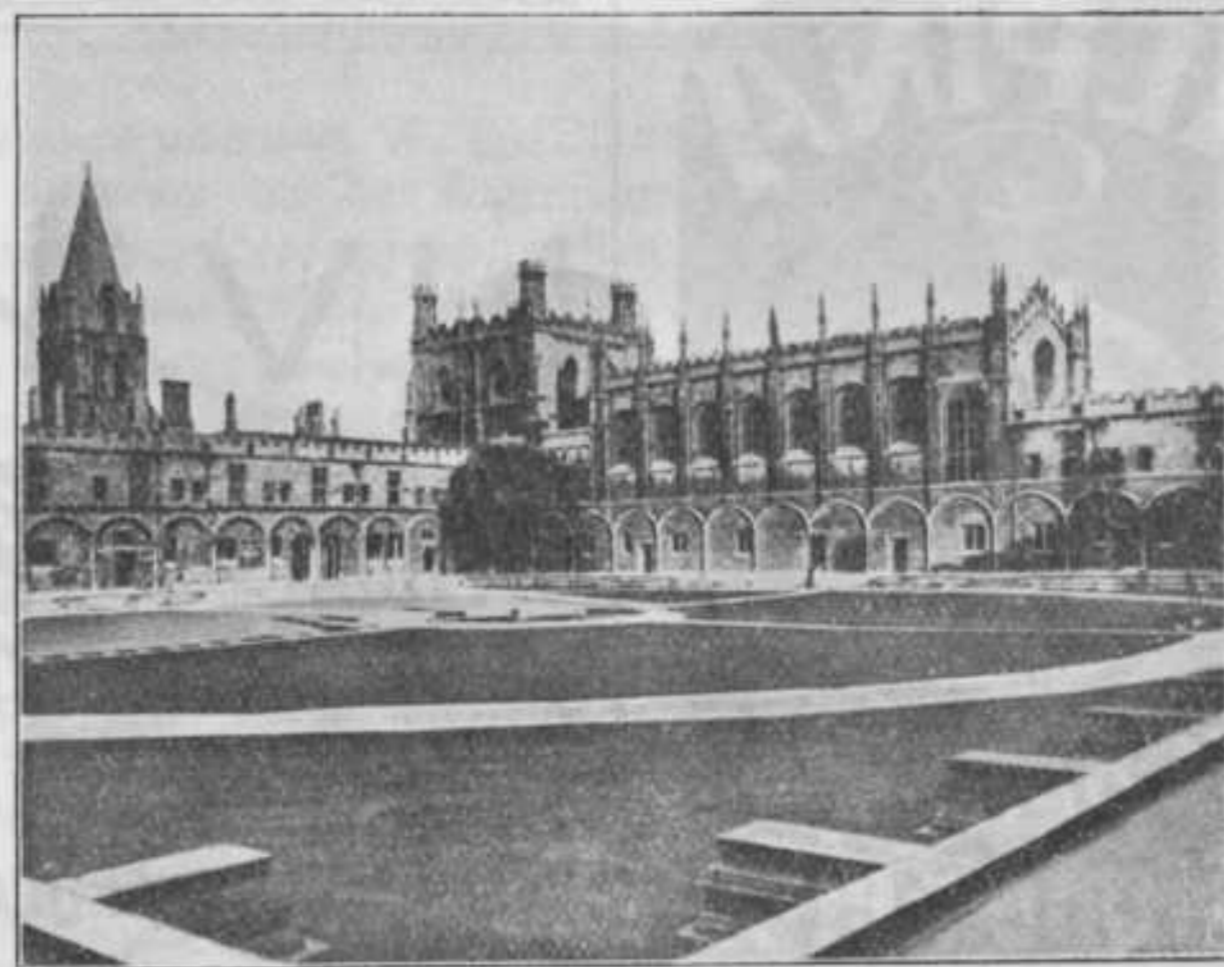
Wegens plaatsgebrek konden onderstaande foto's, behorende bij 't artikel „in Engeland te gast” niet in het nummer van vorige week opgenomen worden.

Founders Tower, Magdalen College, Oxford.

Tom Tower from River, Jois, Oxford.

Christ Church Quadrangle, Oxford.

High Street, Oxford.

Magdalen College from the River, Oxford.

**Techn. Teeken- en Dictaten-
bureau Lengkeek-Ierschot**
Stationsplein 22, Den Haag
(hoek Jan Blankenstraat)

- Dictaat Bruggbouw (Prof. Kist) f 10.—
- „ Landmeten en Water-
passen (Rep.) . . . . . 4.—
- „ Kleinste Vierkanten
(Rep.) . . . . . 4.—
- „ Bestekken en Begroo-
tingen (Prof. Visser) „ 4.—
- „ Toegepaste Mecha-
nica (Prof. Biezeno) „ 10.—
- „ De Graphostatica
(Prof. Biezeno) . . . . . 4.—
- „ Turbines (Prof. Dijk-
hoorn) . . . . . 4.—
- „ Kennis van Bouw-
stoffen (Prof. Visser) „ 15.—
- „ De Architectuur (Prof.
Schoemaker) gereed 1 Jan. a.s.
- „ Prof. v. Mourik Broekman.
- Kanalen f 6.—, Schutsluis f 5.—,
Kwel bij dijken f 4.—, Rijswerken f . . .

**Sigarenmagazijn
't Prinsenhof
Oude Delft 105**

TELEFOON No. 585

**GEDEPONEERDE
SIGARENMERKEN**

**Geïmporteerde
SIGARETTEN**

**Simon Arzt - Kyriazi
Abdulla etc. etc.**

J. Naaktgeboren
AANNEMER VAN
TIMMER-, METSEL-
EN BETONWERKEN

NIEUWE PLANTAGE 122a
Telef. 530 - Postrek. 48742

**Boekhandel & Drukkerij
W. D. Meinema, Delft**

Verschenen:
Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA

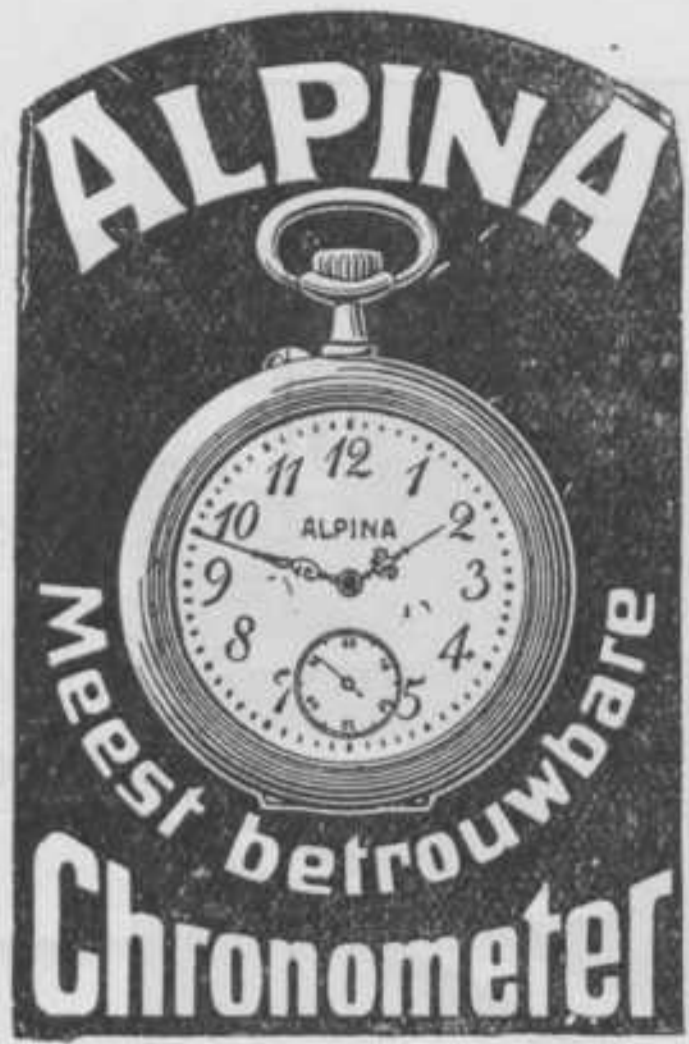
**Nieuwe Methoden
voor Elementair-
analyse**

Prijs . . . . . f 1.25

Zooeven verscheen:

AANVULLING

Prijs . . . . . f 0.50

FIRMA V. D. SCHOOT
Horloger - Opticien - Sporthorloges
Speciaal adres voor Reparatien.
HIPPOLYTUSBUURT 13 - TEL. 599

N.V. KINESIS

OFFICIAL *Ford* DEALERS

DELFT, POORTLANDLAAN

TELEFOON No. 906

CORONA SCHRIJFMACHINE

No. 4 f 185.-
No. 3 f 150.-

DICTATEN
VOORDRACHTEN
PROEFSCHRIFTEN
BRIEVEN

IMPORTEURS:
Ruys' Handelsvereniging

Garage de Phoenix.
CLUBGARAGE
D.S.M.
NAAST DE SOCIETEIT
Reparatie-Inrichting
voor **Motoren** en
Automobielen
STOCK
GOODYEAR BANDEN
AANBEVELEND
W. ROUKEMA,
PHOENIXSTR. 28 - TEL. 372

N.V. KONINKLIJKE PHARMACEUTISCHE FABRIEK, VOORHEEN
BROCADES & STHEEMAN
MEPPEL - AMSTERDAM - DORDRECHT - SNEEK
Levert ALLE CHEMICALIËN voor ALLE DOELEINDEN
KLEURSTOFFEN voor BACTERIOLOGIE, MICROSCOPIE enz.
- VRAAGT ONS PRIJSOPGAVE -

N.V. E. LEVY'S INSTALLATIEBUREAU
ROTTERDAM
TELEFOON No. 6315 - LINKER ROTTEKADE 104-105
SPECIALITEIT IN:
Hotelporcelain, -Zilver en Glaswerk
Leveranciers van de Studenten-Sociëteit „de Phoenix” Delft, e.a.

Artistieke
Bloembinderij
„FLORAL ART”
HOUTTUINEN 24a
TELEFOON 980
FA. GEER. VAN DER VALK

DRUKKERIJ
W.D. MEINEMA
STAAT
STEEDE
VOOR U
GEREED
DELFT-HIPPOLYTUSBUURT 4
BESTELT UW
TECHNISCHE BOEKEN
BIJ DEN UITGEVER VAN DE SPIEGEL

Spekslagerij
Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178
Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN
OPGERICHT 1863
1e KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.
Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

ORTT & Co's
Handel Maatschappij
Rotterdam
Vloeibaar Zwaveligzuur
Vloeibaar Koolzuur
Vloeibaar Ammoniak
Citroenzuur, Wijnsteen-zuur
Etherische Oliën, Essence
Onschadelijke Kleurstoffen

Albums voor
Excursie Foto's
- ONTVANGEN -
speciale albums in
boekvorm voor den
prijs van **f1.75**
Alleen verkrijgbaar:
Delftsche
Fotohandel
Fred. Alex. Albers
OOSTPLANTSOEN 10
Speciale sorteering
voor de a.s. Feestdagen.

FA. NIENHUIS BEEKES & ZN.
WIJNHANDEL
Kantoor Oude Delft 97 - Tel. 306
OPGERICHT ANNO 1877

Boekhandel & Drukkerij W. D. Meinema
Hippolytusbuurt 4 DELFT Telefoon No. 160
RUIME KEUZE:
KERSTGESCHENKEN

Fa D. MEIJER
Voldersgracht 3.4
Telefoon 287
OPGERICHT 1886
Speciaal adres voor:
Bureau-ministere
Boekenkasten
Boekenmolens
Bureau-fauteuils
Club fauteuils
Divans en Divandekken
Groote keuze:
Oud-Hollandsche
Meubelen, Sarongs
Slendangs en diversen
kussens en kleedjes

TECHN. HOOGESCHOOL

De T.H. schijnt de studie-hervorming eenigermate te boven te komen, althans de bewoners van het Laboratorium voor Natuurkunde en Electrotechniek hebben kracht kunnen vinden voor het volgend vruchtbaar besluit:

Handbibliotheek van het Laboratorium voor natuurkunde en electrotechniek.

Met ingang van 1 Januari 1927 zullen de boeken en tijdschriften der bibliotheek behalve in de vacantie *niet* meer worden uitgeleend, anders dan met uitdrukkelijke toestemming van den Beheerder of van de Docenten-vergadering.

De Docenten-vergadering heeft goedgevonden, dat boeken en tijdschriften des avonds na vijf uur (Zaterdags na den middag) naar huis worden medegenomen, op voorwaarde, dat zij den volgende werkdagmorgen van negen uur af weder in het laboratorium aanwezig zijn.

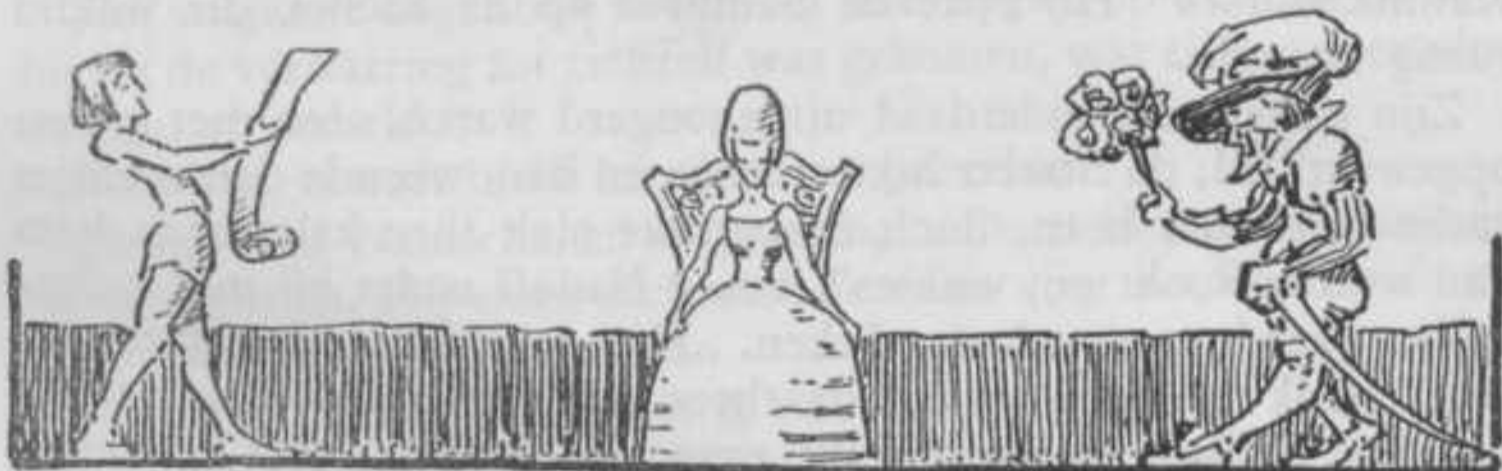
Wij hebben ons onmiddellijk tot den beheerder gewend, die ons geruimen tijd te woord stond. Het blijkt de bedoeling, het daarheen te voeren, dat de handbibliotheek als zoodanig gesloten wordt, om daarna in hetzelfde lokaal een koud buffet voor spoorstudenten te openen. Alleen eenige tijdschriften voor radio-amateurs zouden op verzoek aan het buffet verkrijgbaar blijven. Wanneer een en ander zijn beslag zou krijgen, kon onze vriendelijke zegsman ons helaas nog niet mededeelen.

Werktuigkundig ingenieur.

Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor werktuigk. ingen.:
A. C. Prins; J. D. Prins.

Bouwkundig ingenieur.

Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor bouwk. ingenieur:
C. B. van der Tak.

FEUILLETON

DE GROOTE GOEIERD.

Een Poolse Roman spelende te Nisjni-Novgorod.

door

BÉTJOWSKI.

Korte inhoud van het voorafgaande: Het stinkt op de markt te Nisjni-Novgorod. Ilya walgt en gaat een kroeg binnen alwaar een stinkende dronkenlap, gewezen Staretz, Propojew geheeten, hem aanspreekt. Ilya bestelt een vat heete sjemsk met peper en daarna gaat de staretz zijn magnifiek droevige levensgeschiedenis vertellen. Hij is n.l. verleid door Natascha, toen hij zoo dom was haar te willen bekeeren. Hij vond zich zelf echter slecht, liep van haar weg en ging toen maar drinken. Dan komt een Wit-Rus binnen, die alles betaalt, wat Ilya heeft verteerd.

3e HOOFDSTUK.

De psycholoog.

Breed-tuit zette hij zich op één van de rotte wankelende stoelen, waar de matten in flarden uithingen zoodat het er uitzag of de aanwezigen op een zeer speciale plaats zaten.

Ingenieurs-examen W. I. (Derde groep).

De opgaven voor het Ingenieurs-examen voor Werktuigkundig Ingenieur (derde groep), zullen worden verstrekt op: **Maandag 31 Januari 1927, voorm. 9 uur.**

De candidaten, welke aan dit examen wenschen deel te nemen, moeten omtrent inlevering van hun vijfde-jaarswerk overleg plegen met den hoogleeraar bij wien zij eindexamen doen.

Het ingenieurs-werk, met het verslag, moet worden ingeleverd bij den amanuensis v. d. Vaart op Zaterdag, 26 Maart 1927.

De aanmelding voor het examen bij den Secretaris der Afdeeling (p.a. Geb. W. en S., kamer 209) dient plaats te vinden vóór 15 Januari a.s. op een daarvoor bestemd formulier, hetwelk verkrijgbaar is bij de firma Waltman.

Bij de aanmelding is tevens in te leveren een ingevuld formulier, in duplo, betr. practisch werken (verkrijgbaar op kamer 209, Geb. W. en S.) met de bewijsstukken.

Het examen-geld moet worden gestort of overgeschreven op de postgiro-rekening no. 44248 (Technische Hoogeschool, College-, Inschrijvings- en examengelden) en het bewijs daarvan uiterlijk 15 Februari a.s. ingeleverd op kamer 209, Geb. W. en S.

Na afloop van het examen worden de bewijzen van practisch werken en de girokwitantie aan de candidaten teruggezonden.

De Secretaris der Groep Werktuigk.

get.: J. C. ANDRIESEN.

Afschriften hiervan zijn verkrijgbaar op kamer 209, Geb. W. en S.

Theoretische mechanica.

Voor het examen theoretische mechanica C, S en E in Januari 1927 zullen worden opgeroepen:

W. Krzeminsky; F. L. Bloembergen; E. F. E. Bongaerts; F. H. D. Heyligers; D. Mommaal; P. Westbroek; D. de Waal; Jhr. C. van Holte; H. H. Blok; C. S. A. Geelen; C. J. de Jong; P. de Waard; P. W. van der Wissel; J. H. P. C. Verschoor.

Zij, die niet op deze lijst voorkomen doch meenen het recht te hebben aan het Januari-examen te mogen meedoen, worden verzocht zich ten spoedigste met den betrokken Hoogleeraar in verbinding te stellen.

De Administratie der T.H.
Afdeeling Examens.

H.H. Studenten, die voor zijn vertrek nog bij Prof. Dr. A. D. Fokker *tentamen* wenschen af te leggen in *natuurkunde* als *keuzevak* bij hun candidaatsexamen, worden uitgenoodigd zich vóór de Kerstvacantie daartoe bij hem aan te melden.

„Uwe stoelen”, riep hij vroolijk tot de waard, „uwe stoelen zitten net zoo slecht als het paard, waar ik eens afviel”, en bulderend van het lachen sloeg hij zich op de knieën ¹⁾.

Doch de gasten lachten niet mede. Vooral de waard keek zeer donker. De nieuw-binnengekomene n.l. had in het Klein-Russisch gesproken! ²⁾ En toen hij nu ook nog begon te lachen liep de maat over.

„Zeg hoe je heet, duifje”, bulderde de waard woest, „of anders m'n deur uit!”

„Kalm vadertje, kalm, het is een misverstand. Ik zal betalen”.

„Ik wil jou rattengeld niet, ezeldarm! Je naam wil ik weten”.

Nu ging den Wit-Rus een licht op.

„Ik heb u aangesproken in het Klein-Russisch, halsje, doch het was niet mijn bedoeling u te beleedigen. Ik bemin die taal. Want mijn moedertje sprak haar in de oogenblikken, dat zij niet hoestte van vliegende tering of niet dronken was”.

Weemoedig schudde de bleeke man het hoofd.

Toen vervolgde hij in vloeiend Russisch:

„Toen kwam het koud vuur er bij. Dat duurde zoo eenigen tijd, doch op een dag sloeg de ziekte plotseling op haar lever en twee dagen daarna liep het water over haar hart”.

Door ontoering overmand begon de Wit-Rus luid te snikken.

De houding van den waard was geheel veranderd ³⁾. Kruijpend kwam hij nader, haast fluisterend: „Noem mij uw naam, zielestraaltje ⁴⁾, dan ben ik gelukkig. Ge hebt leed. Ge zijt een diep man”.

„Als je het zoo gaarne weten wil,” sprak de Wit-Rus, thans weer volmaakt kalm, „mijn naam is Fedor Iwanowitsch Nadoff, filosoof en psycholoog te Moskou”.

De gasten schrokken op. Bijna gelijktijdig wierpen allen zich ter aarde, daarbij de tafels en stoelen omwerpend, zoodat eenigen brandwonden bekwamen van de heete sjemsk, die over hun hoofd viel, terwijl ook de peper in hun oogen minder prettig aandeed

Doch dit was niet het ergste. Zij sloegen er geen acht op. Doch het

VAN DEN KLAPSTOEL

DELFTSCH STUDENTEN TOONEEL-GEZELSCHAP.

9 December 1926.

Opvoering van „Gas”.

Spel in 5 bedrijven, door Georg Kaiser.

Toen het Bestuur van het D.S.T.G. besloot tot de opvoering van „Gas”, wist het zeer wel, welke groote moeilijkheden overwonnen zouden moeten worden en besepte het volkomen, dat het te veroveren succes in geen deele zou kunnen halen bij den bijval, die door opvoering van een minder zwaar stuk kon worden verwacht.

Desondanks heeft het Bestuur gemeend een poging te moeten doen de roemrijke traditie van het Gezelschap voort te zetten en niet terug te vallen tot het bekende genre society-stukjes met de lieve toiletjes, niet over te gaan tot den stijl der meeste dilettanten-gezelschappen: een zoo getrouw mogelijke copie te geven van het beroepstooneel, met al de lievigheidjes en trucjes, die Jan Publiek in zijn smakeloze bioscoop-mentaliteit zoo gaarne ziet. Zooals de President van het Utrechtsch Studenten Tooneel bij het aanbieden van zijn krans zeer terecht opmerkte: „In Delft is men gewend een frisch geluid te hooren”, zoo is ook ditmaal het streven geweest iets nieuws te brengen, iets moderns, dat ons jongeren sterk aanspreekt door het forsche en krachtige van zijn structuur. Waar echter de tegenwoordige ambities voornamelijk gericht zijn op het executeeren van een perfecten Charleston (een hoogst sportieve dans overigens), waardoor het zwaartepunt van den avond voor velen verschoven is naar het bal, terwijl toch een „superbe harmonie

het toeval wilde, dat eenigen van de gasten, de peper in hun neus kregen en plotseling:

„Tsjoe! . . . .” niesten verschillende onbedaarlijk.

De verandering op Fedor's gezicht was vreeselijk. Het was van teeder-begrijpend, ineens woest-toornig geworden. Bliksem-snel had hij de knoet gegrepen en wilde de niezende honden ter aarde slaan. Reeds had hij de arm opgeheven toen Ilja voor hem sprong.

„Sla niet!.. Fedor Iwanowitsch, sla niet. Zij zijn Russen en ze zijn arm. Gij zijt groot, vadertje. Maak uzelf niet kleiner”.

Ten hoogste verbaasd liet Fedor Iwanowitsch den arm zakken en ook de gasten keken niet begrijpend en ongeloovig op. De waard snikte en kuste de zoom van Ilja's gerafelde studentenmantel. Al dien tijd had Fedor Iwanowitsch Ilja aangestaard.

Nu sloeg hij dien plotseling op den schouder, zoodat deze bijna omviel (hij had in 4 dagen een kop thee en een bord soep gebruikt).

Toen sprak Fedor:

„U interesseert me, vinkje, noem me uw naam en geef me uw adres dan kom ik u opzoeken en wij zullen samen praten dan over Rusland, over God en de menschen”.

Gedurende de geheele scène na Fedor's binnenkomst had de Slaretz aan een tafeltje gezeten en met lodderige oogen het tafereel bekeken.

Thans sprong hij op, vatte Fedor Iwanowitsch bij den schouder en slingerde hem in het gezicht:

„Ik heb mijn onafhankelijkheid nog niet verloren!” Daarna viel hij weer terug op z'n stoel, met een droeve glimlach op het gelaat.

Een gejoel steeg op uit de massa der gasten, die nu weer vroolijk aanvingen te drinken, in de hoop nog meer grappige tafereelen te kunnen bijwonen.

Fedor evenwel trok zich nergens iets van aan en richtte zich nu tot Ilja met de woorden:

„Is dat uw vriend? Stei mij aan hem voor. Zeg toch uw namen. Ik stel belang in u!”

„Ilja Petroforewitsch Protogailinow is mijn naam, en dit is mijn nieuwe vriend Wasiljew Iwanowitsch Propojew, gewezen Slaretz uit het klooster te Petrograd”.

„Ge zijt twee groote menschen”, zei Fedor Iwanowitsch „ik heb u beiden lief, hoewel ik u nog eerst kort ken. Er gaat iets van u uit, zooals ge hier zijt temidden van het volk; een groote liefde voor den Rus uwerzijds, Ilja Petroforewitsch, en voor de vrouw van uw kant Wasiljew Iwanowitsch, spreekt uit u.

Gij moogt van nu af aan, niet meer van mij wijken. Morgen is het Kerstmis. Vanavond gaat ge met mij mee naar mijn huis in de N-sche straat. Ge hebt beiden honger zie ik, welnu ik ook; samen zullen wij iets eten en vannacht zult ge goed slapen. En morgen op eerste Kerstdag zullen we het groote Kerstfeest vieren, ter redding van den Rus.”

der phenomeenen” een meer gelijkmatige verdeeling der belangstelling voorschrijft, hoefde het geen verwondering te wekken, dat de keuze van het stuk, als zijnde te zwaar en „niet om te lachen” door een zeker deel der toeschouwers veroordeeld werd.

Inderdaad bleek dan ook voor hem, die het oor tijdens de korte pauze te luisteren legde, dat de kritiek niet in alle opzichten gunstig was. Tegenover het enthousiasme van sommigen stond veler afwijzende houding. Toch moet geconstateerd worden, dat een zeer positief succes bij de zaal als geheel te boeken viel. Afgezien van het langdurig applaus, waar men nu eenmaal bij zulke gelegenheden scheutig mee is, was de doodsche stilte tijdens de uitvoering, de gespannen aandacht, waarmee allen het tooneelgebeuren beleefden, voldoende bewijs, dat het stuk — zoo al niet waardeering — dan toch in sterke mate de belangstelling van de aanwezigen heeft weten te wekken.

Dat kon ook moeilijk anders. Georg Kaiser geeft in zijn uiterst modern spel „Gas” tooneel van uiterste spanning en hevigheid, niet langer psychologisch gepluk en gerafel, noch gechicaneer met den bekenden driehoek. In sterke, geladen bedrijven geeft hij ons menschen, die een sterke, sobere taal spreken. Het is de groote verdienste geweest van hen, die het stuk vertaalden, dat hierbij niet het kernachtige van het oorspronkelijke is verloren gegaan. Maar hij geeft ons niet menschen, die het jammerlijk „ik” beklagen en vertroetelen, of slachtoffers zijn van eigen, kleine emotie; het zijn figuren, die symbolen zijn van de kaste, waar zij toe behooren: de ingenieur, de arbeider, de klerk, de officier, de heeren in het zwart — magnaten der groot-industrie — de ambtenaar. Hun emoties en motieven zijn niet persoonlijk, zij zijn eigen aan het beroep, het ambt, dat zij vervullen in het wereldverband en waarnaar zij gevormd zijn. Boven hen staat de „zoon van den milliardair”, schepper van de enorme fabriek, die de wereld voorziet van het gas, dat onmisbaar geworden is voor de wereldindustrie: het gas, waarvan de formule het symbool is van de uiterste grens van het menscheijk denken.

Hij is het, die na de geweldige catastrofe, de ontploffing van het gas, weigert de leiding te nemen om de fabriek te herbouwen. De formule was goed, toch ontplofte het gas zonder oorzaak. Waar het menscheijk denken eindigt, zijn machten boven onze bevatting. De arbeider was geworden tot machine: slechts één beweging, één

Hij legde zijn armen om hun beider schouders en gedrieën gingen zij de deur uit, den nacht in.

4e HOOFDSTUK.

Kerstfeest der Russen.

Fedor Iwanowitsch woonde in de N-sche Gang in het huis van den Poolschen Jood Dimitri Sofolsky. Toen zij in zijn vertrekken waren aangekomen sprak Fedor: „Mijn huishoudster is vanavond uit, zoodat ik u zelf wat zal klaar maken. Houdt u van Sjoev met Katjinkaworst?” Hij zette de Samovar op de kachel, die weldra rustig zoemde.

Zijn gasten, die inderdaad uitgehongerd waren, aten met groote opgewektheid; de Staretz hikte zoo nu en dan, weende dan eventjes zacht voor zich heen, doch een groote slok thee kalmeerde hem dan weer. „Rookt gij, vinkjes”, vroeg Nadoff nadat hij met welgevallen naar hun eten had gekeken. „Hier heb ik zwarte sigaren uit Riga die ik meenam, toen ik daarheen moest met een diplomatieke zending. Ik heb de burgerlijke rang van gezant, moet je weten, maar ik heb slechts één maand per jaar dienst. Ook heb ik hier Archangelsche schipperspruimtabak, die men in bevroren toestand gebruikt. Kent gij deze?”

„Ik ben vrij mensch, Fedor Iwanowitsch”, antwoordde de Staretz, en ik wil thans gaan slapen”.

De gezant glimlachte begrijpend. „Ge hebt slaap, vadertje, ik kan het zien, maar gij Ilja Pretovorowitsch, ook u zal ik uw slaapzaal wijzen”.

Toen Ilja Pretovorowitsch den volgenden ochtend uit zijn slaapzaal kwam, stond hij tegenover een beeldschoone vrouw, die hem juist zijn schoenen terug bracht.

„De Tsaar behoede u”, prevelde zij, en een lichte blos kleurde het doorschijnend ovaal van haar gezicht.

„Ik ben Fedor Iwanowitsch' huishoudster, Natascha Alexandrowna is mijn naam”.

Ilja verbleekte, een oogenblik wankelde hij, want hij was nog zwak. Na een oogenblik won hij zijn zelfvertrouwen weer terug. „Kent gij den Staretz Propojew, Wasiljew Iwanowitsch Propojew”, prevelde hij. „Mijn God” . . . hijgde zij, „u kent hem . . . waar is hij, zeg het mij, zeg het, ik wil het weten . . . .”

Langzaam boog Ilja het hoofd naar haar toe: „Hij is hier” . . . fluister-siste hij. Sprakeloos bleef Natascha staan. Dan richtte zij zich op. „Ik ga naar hem toe”, riep zij, „ik wil hem weer zien”. Ilje echter greep haar bij de schouders. „Blijf hier, vrouw” sprak hij, „gij zult hem in het verderf storten” — „ik wil den Rus redden”, zeide hij voor zich heen.

handgreep gedurende een leven, de uiterste specialisatie. Geen loonen meer, aandelen in de fabriek: de arbeid als hoogste hartstocht.

Als de „Witte Heer”, symbool van naderend onheil, de twijfel gebracht heeft en het gas gaat kleuren in de proefglazen — rose, rood, vuurrood — als men in het eerste bedrijf de ramp voelt naderen, onafwendbaar, tot eindelijk de geweldige explosie losbarst, de fabrieksgevels en schoorsteenen wankelen en ineenstorten, dan voelt men: deze catastrofe sluit een tijdperk af in de geschiedenis der menschheid.

Maar de mensch wil voort op den ingeslagen weg. De volgende bedrijven geven het conflict, dat ontstaat over den opbouw der fabriek. De arbeiders wenschen een zondebok en eischen het ontslag van den ingenieur. Een wereldstaking breekt uit. De koningen der industrie vergaderen en eischen gas!

In het vierde bedrijf staan tegenover elkaar: de „zoon van den milliardair” en de „ingenieur”. De milliardairzoon spreekt tot de arbeidersmeeting en schildert een toekomst van geluk, als ieder zijn eigen grond bebouwen zal. Eén oogenblik zijn de arbeiders bereid te volgen. Dan komt de ingenieur en roept: „Wilt ge boeren worden, gij, die arbeiders geweest zijt!”

De vernedering is te groot. Dan liever voort van catastrofe tot catastrofe!

Het laatste bedrijf: een regeeringsvertegenwoordiger gelast in beslagname der fabrieksterreinen. De wapenindustrie eischt gas! Gewond door de steenen van het volk blijft de milliardairzoon achter, door allen verlaten, slechts begrepen door zijn dochter.

Zoo was in het kort de inhoud van het spel. Het conflict: de mensch eenerzijds — anderzijds de hartstocht der supertechniek. Eenige bijfiguren als de „officier”, getrouwd met de dochter van den milliardairzoon, en de „klerk”, zijn slechts de illustratie van het begrip der doodelijke verstarring in het beroep: de klerk, die slechts schrijven kan, de officier, die alleen zijn eer kent. Harmonisch en sterk zijn alle bedrijven, slechts het laatste maakt mijns inziens hierop een uitzondering. De anti-militaristische tendenz doet ietwat simplistisch aan. Ook het slot is zwak, waar de auteur een oplossing tracht te geven, een glimp van hoop voor de toekomst, als hij de dochter van den milliardairzoon laat zeggen op de klacht van haar vader: „De mensch... die zal ik ter wereld brengen”.

„Gas” heeft geen oplossing. Het is de trieste aanklacht tegen de

Natascha was blijven staan. „Wat wilt gij dan, dat ik doe”, vroeg zij. — „Ik zal hem voorbereiden en dan moet u veinzen, hem niet meer lief te hebben, dat zal zijn redding zijn. Uw rampzalige liefde is zijn verderf geweest, en als dat niet ophoudt zal het zijn ondergang worden”, antwoordde Ilja.

„Maar dat kan ik niet, ik heb hem toch lief, o God, wat ben ik slecht”....

„Is uw liefde dan niet groot genoeg, om een offer te brengen, vroeg Ilja dringend, toen ging hij op gewijde toon voort: „Breng het offer Natascha Alexandrowna”.

Even zweeg hij, als om nog groter nadruk te leggen op het geen hij zeggen ging. Toen sprak hij langzaam:

„Doe of je mij liefhebt!”

Het volgende oogenblik voelde hij haar lippen op de zijne en voor hij uit de verwarring tot zichzelf was gekomen, was zij naar beneden de trap af gesnel.

Nog half versuft bleef hij staan en prevelde:

„Mijn God Natascha, zij is geweldig”. Doch hij schrok van zijn eigen woorden. Hij sloeg zich met de vuist voor het voorhoofd en sprak toonloos voor zich heen:

„Ik ben een schoft, nu ben ik pas recht een schoft. Ik heb den Rus verraden.... Natascha, o God.... is dit dan liefde.... maakt liefde iemand dan zoo slecht.... O! en toch haar lichaam....!”

In vertwijfeling stond Ilja voor zijn deur, verwilderd voor zich uit starend, niet wetend wat te doen, zijn schoenen in de hand.

„Goeden morgen”, klonk het vroolijk.

Ilja schrikte hevige, doch vlug wist hij zich nu te bedwingen.

„Goeden morgen, zei hij nog eenszins schor, tot Fedor Iwanowitsch, die de gang af kwam, „hebt gij den slaap der Russen genoten?”

„Ik kus uw voorhoofd, muisje, de heilige Iwan was met mij. Was uw bewustzijn ook ver te zoeken?”

„Ik lig aan uw schoenzolen, vadertje. Mijn ziel lag op dons. Wat zijn uw plannen voor het Kerstfeest?”

„Wel”, antwoordde Nadoff vergenoegd, „het zal een grootsch festijn worden. Trek je schoenen aan en ga mee naar beneden. Dan zal je zien, dat het er best mee is te stellen! Natascha doet wonderen met de pan!”

Ilja voltoidde snel zijn toilet en ging mee. Beneden was Wasieljew reeds bezig aan het ontbijt, dat bestond uit brooden in de wodka gebakken in den vorm van Kerstklokken.

„Zie dit eens”, zei Wasieljew, die reeds zeer dronken was, en die zichzelf geheel had ondergekijld; „welk een lust voor het hart en de nieren. En daar dutft die schoftige doema nog wel het Kerstfeest met wodka verbieden! Uitje, ging hij voort tot Nadoff, talende „gij zijt geprezen.... hi — hi — hi — dat kreeg ik niet in het klooster.... ho ho ho! — maar pas op, dat de kozakken-

maatschappij, die verindustrialiseert. Maar als zoodanig is het schitterend van bouw. Het ontroert niet: de opgewekte emoties zijn puur intellectueel.

Was het stuk te zwaar voor een uitvoering van het D.S.T.G.? Technisch is het mogelijk gebleken, mede door de goede regie van Hans van Ees. De decors voldeden zeer, behalve in het vierde bedrijf, dat trouwens in zijn geheel het zwakst van uitvoering was. De geweldige spanning, die men ondergaat bij lezing van dit bedrijf, was volkomen zoek. De meeting, waar de arbeiders beurtelings meegaan met den milliardairzoon en den ingenieur, gaf den indruk van stijlloze verwarring. De klacht der vrouwen, die treurden over het verlies der bij de ramp omgekomenen, ging hierdoor vrijwel verloren. De andere bedrijven verliepen echter goed, i.h.b. het derde, de magnaten-vergadering, dat zoowel aan regie als aan spel veel eischte.

Wat de bezetting der rollen aangaat, de meeste spelers (en speelsters) vervulden de hunne zeer naar behooren. Speciale vermelding verdienen de „milliardairzoon”, die door zijn spel het stuk droeg, en de „ingenieur”, terwijl ook den „Witte Heer” een onderscheiding toekomt voor de wijze, waarop hij van deze bijzondere rol iets zeer belangwekkends heeft gemaakt. De „klerk” en de „arbeiders” waren goed. De opvatting van de rol van den „officier” was aannemelijk, misschien iets te slap. In geen deele kon dit echter gezegd worden van den „regeerings-vertegenwoordiger”. Deze rol, die den ambtenaar symboliseert, die weliswaar overdreven correct is, doch koud en cynisch de bevelen van hoogerhand ten uitvoer brengt, werd gechargeerd tot de figuur van een onmogelijken pijs. Waar het vijfde bedrijf toch al niet zeer harmonisch was, werd door deze (al of niet bedoelde?) poging een vroolijk tintje aan te brengen het evenwicht geheel verstoord.

Al is het te betreuren, dat de regisseur een dergelijke opvatting heeft toegestaan, deze episode kon den totaalindruk, dat onder leiding van Hans van Ees door de spelers een zeer goede prestatie was geleverd, niet verzwakken. Een woord van oprechte hulde aan allen, die hiertoe hebben medegewerkt.

In de pauze werden de dames met bloemen gehuldigd, i.h.b. Mej. Boogaert, die dien avond haar tinnen jubileum op de planken vierde.

Na afloop had het gebruikelijk ceremonieel plaats.

Ten slotte kreeg Hans van Ees een ovatie.

B. A. v. N.

ploerten je niet in de gaten krijgen want voor je straf zullen ze je ooren afhakken.... hi — hi — hi!!!”

Hij lachte steeds meer en viel toen weenend van geluk onder te tafel.

Natascha kwam binnen met een schotel heerlijk geurende knoflook gedrenkt in landwijn uit den Oeral.

Wasieljew krabbelde moeizaam, zwaar zuchtend en hikkend van onder de tafel uit, doch toen hij Natascha in 't oog kreeg, schrok hij zóó geweldig, dat hij plat achterover op den grond sloeg, met de oogen puilend uit de kassen op Natascha's gezicht, die zichtbaar bevend, de schaal knoflook op de tafel zette.

„Weg!” riep Wasieljew schor, „weg, weg, doe haar weg, ze hoorde een geel biljet te hebben, dat kalfsoor, doe haar weg, en laat me haar niet meer zien. Ik haat haar.... grenzeloos.... Ik zou haar kunnen doden.... zoo ver heeft ze me gebracht,.... ik, die eens Staretz was....!”

Ilja keek extatisch naar Natascha, die bleek daar stond met gebogen hoofd. Fedor begreep er niets van en zag sprakeloos van den één naar den ander. Toen Wasieljew uitgeraasd was verliet Natascha aarzelend de kamer, zonder iemand aan te zien.

Een pijnlijke stilte ontstond.

Ilja wendde zich tot Fedor Iwanowitsch en sprak: „Laat hem, later zal ik u alles verklaren, ik weet alles”.

De Staretz lag stil te kreunen, zoo nu en dan voor zich heen mompelend. Ilja zag naar hem en voelde zich wonder-vreemd te moede. „Doe ik den Rus recht als ik mij zelf verloochen”, dacht hij. „Is soms de liefde van hem haat geworden of is de haat in zich-zelf liefde?”

Mismoedig zette hij zich aan de tafel en ging wodka drinken. De gastheer zette zich met luidruchtige vroolijkheid over zijn verbazing heen en gooide met groote brooden door de kamer, om daarna op te staan en er mee te gaan voetbal spelen.

Ilja echter ging de kamer uit om Natascha te zoeken....

- 1) Dit is een typisch staaltje van Russische humor.
- 2) Het spreken in het Klein-Russisch tegen echte Russen is voor de laatste uitermate beleedigend.
- 3) Het zien van het leed van anderen is voor den Rus een verontschuldiging voor diens kwaad. De Rus voelt diep.
- 4) Zielestraaltje is een eerbiedig-liefhebbende naam, zeer vleidend voor den aangesprokene.
- 5) Als men een Rus wil beleedigen, spuwt men op den grond en zegt daarop „Tsjoe!”

(Wordt vervolgd).

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

KERSTVERHAAL I.

Kerstspoke.

Ja, nu zullen wij U een schoone geschiedenis vertellen. Zij is zeer merkwaardig, en ge moet wel opletten, wilt ge haar begrijpen. Hier volgt zij:

Reeds de gansche week had het gesneeuwd. In eidelooze massa's waren de witte vlakken uit de hemel nedergedaald en hadden de koude aarde met een blanke spreij overdekt.

Nu was het 24 December, Kerstavond, en alles stond weer aan het begin van die wonderlijke dagen, die elk jaar wederkeren, en elk jaar weer nieuw zijn. Wonderlijke dagen, dagen van vergeving en verzoening, dagen van liefde en hoop, dagen van hulst en sparregroen, dagen van vette ganzen en Weihnachtsstollen.

Voor het raam van zijn studeervertrek zat de dichter Kjeld Vigörsen. Hij dacht. Hij dacht over zich zelf. Over zijn ziel, over zijn leven en toekomst, over wat nog voor hem beschoren zou zijn. Zoo dacht hij. En hij voelde een oneindige weemoed in zich opkomen, een schrijnende pijn wondde zijn hart. Hij steunde het hoofd in de handen en weende stil zijn leed bij zich zelve uit.

Hij treurde om zijn groote ziel, die niet begrepen werd door de wereld. De wereld, die slechts voor hem een lach, een lach van hoon en spot, over had. Hoe dikwijls reeds had hij gepoogd met zijn idealen de menschheid beter en gelukkiger te maken, en hoe dikwijls waren die idealen weer vernietigd.

Nu was het Kerstavond. Een week geleden was zijn nieuwste bundel Kerstgedichten uitgekomen, maar tot nu toe was geen exemplaar verkocht. De critieken waren niet gunstig. De wereld lachte weer haar hoon en spotlach.

De dichter Kjeld Vigörsen voelde dat dit het einde was. Nu ook zijn laatste werk, waarin zijn heele wezen lag, niet in staat bleek het materialisme te overwinnen, nu wist hij dat hij nooit meer zou dichten.

Nu zou hij weggaan van dit leven, ver weg, aan de stille fjorden zou hij gaan wonen en daar zijn ziel in eenzaamheid bezitten. Dit zou zijn Ragnarök¹⁾ zijn. En toch . . . , en toch . . .

De onbegrepen dichter Kjeld Vigörsen beminde zijn huishoudster, Karen Sörlöf. Zij was de eenige die hem achtte, hem begreep. Zij was in staat zijn groote geest aan te voelen, haar ziel was gelijk gestemd met de zijne. Wanneer zij des avonds bij elkaar waren en praatten over het goede, dan voelde Kjeld Vigörsen zich gelukkig. Dan wist hij zijn liefde voor Karen Sörlöf machtig genoeg, om hem tot steun te zijn, elke bittere teleurstelling te overwinnen.

Kjeld Vigörsen keek uit het raam. Nog steeds sneeuwde het. Scherp klokken de blanke vlokken af tegen de donkere hemel.

De klokken van de groote Luthersche kerk bimbamden.

„Vrede op aarde, in den menschen een welbehagen”.

Dit was de stille, heilige nacht, dacht hij. Morgen zou hij met Karen Sörlöf het Kerstfeest aan de witte fjorden vieren.

De dichter Kjeld Vigörsen stond op en begaf zich naar Karen Sörlöf's kamer. Voorzichtig opende hij de deur en zag . . . Hij zag Karen Sörlöf in gedachten verzonken in bed liggen steunend op haar ellebogen en kijkend naar het portret van den beroemden beeldschoonen Operatenor Olav Olavson.

Werktuigelijk keek Kjeld Vigörsen in een spiegel en zag zijn borstelige roode haar²⁾, zijn breede scheeve mond. Zijn stompe neus³⁾. Hij begreep. Langzaam ging hij heen, het huis uit, de straat op. Steeds liep hij door, tot ver buiten de stad.

Daar in God's groote eenzaamheid wierp hij zich neer op den witten heirweg. Zijn ziel was geestelijk onteerd, zijn geest was zielig verkracht.

De dichter Kjeld Vigörsen wachtte op den dood.

R.

¹⁾ Omtrent de beteekenis van dit woord leze men in de Noorsche Mythologie het hoofdstuk Ragnarök.

²⁾ Zijn grootvader van moederszijde kwam uit Kovno, Lithauen.

³⁾ Zijn vader was een Lap.

KERSTVERHAAL II.

Kerstmis in Sevilla.

José Xantippus de Convliacci begreep het niet. Kerstmis en nergens sneeuw, dat kon toch niet. En dit was reeds vijftig jaar zoo in Sevilla; mismoedig schudde Don José, door zijn vrienden kortweg Xan genoemd, het hoofd. Hij moest toch eens naar Alvarez gaan, om inlichtingen te vragen bij het meteorologisch instituut. Zoo kon het niet voortduren.

Een jaar oud was hij, toen er voor het laatst sneeuw viel met Kerstmis, toen was het ook, dat Césare, zijn hond wegliep om nooit meer terug te keeren. Don José pinkte een traan weg, toen sprong hij in zijn Hispano en reed naar huis, waar zijn vrienden hem wachtten voor een partijtje Calific. Er was juist revolutie, zoodat hij zoo hard kon rijden als hij wilde; dan was het gezag tijdelijk opgeheven en mocht men menschen overrijden; ja dit werd zelfs geapprecieerd, Don José had er al meermalen een ridderorde voor gekregen.

Thuis gekomen zaten zijn vrienden, allen Donnen uit den omtrek, tevens allen van twee dagen tot een maand minister geweest, al met de kaarten in hun handen, terwijl de kruiken port en sherry gereed stonden.

Xan had geweldig veel geluk met het spel, maar toch bracht hem dit niet in een goede stemming. Nog steeds zat de sneeuw hem dwars. Hij voelde het Kerstfeest als iets machtigs, iets, dat boven alles verheven is, en daarom vond hij het zoo jammer, dat Sevilla nooit onder den indruk was, maar Kerstmis vierde met een stierengevecht en groote Inquisitie feesten, waarbij inplaats van stieren, gummi-ketters worden gebruikt.

„Als er maar eens sneeuw viel” dacht José, „dan zou het ware Godsdienstige gevoel bij de bevolking wel ontwaken”.

En des nachts, de nacht vóór Kerstmis, had Don José een vreemde droom.

Hij droomde dat, toen hij wakker werd, Sevilla geheel gehuld was in een wit kleed, waaronder de aarde rustig sliep. Een geweldige ontroering kwam bij hem op, hij kleeedde zich aan en ging naar buiten. Juist begonnen de klokken te luiden: Het Kerstfeest had een aanvang genomen.

In een gewijde stemming liep Don José naar de kerk; wel viel het hem tegen, dat op straat vele kinderen vroolijk aan het stoeien waren in de sneeuw; maar hij kon die kinderen, die er nog niets van begrepen hun plezier toch niet misgunnen.

Toen hij echter bij de kerk aankwam werd hij getroffen door een geweldig tumult; ontzet bleef hij staan, toen ging hij met bange schreden naar binnen.

Daar was het echter een ontzaglijke verwarring, de menschen als bezeten door een geweldige oneerbiedigheid, bouwden sneeuwpoppen in de kerk, en wreven elkaar in, in uitgelaten stemming; zelfs de familie en vrienden van José deden eraan mee.

Toen zag José zijn beste vriend op zich afkomen, deze schreeuwde „Ha! Xan, nu zal ik jou eens lekker inzeepen!” . . .

Met een schok werd hij wakker; en tot zijn oneindige verlichting bemerkte hij, dat hij alles slechts gedroomd had.

„Heb dank, heb dank voor de waarschuwing”, prevelde hij, „ik was fout”.

En van alle kanten begonnen de klokken te luiden . . .

Nooit meer heeft José Xantippus de Convliacci naar sneeuw verlangd.

R.

KERSTVERHAAL III.

Een kleine Liefde op een grooten winterdag.

Des winters, als het ijs bedekt de sloten en de vaarten, de dorpen stil te rooken liggen en geen ander gerucht klinkt van de karren en de wagens, die over de sneeuwbedekte wegen voortgaan, dan het tintelend gerinkel der bellen; des winters wordt de liefde geboren, breekt hij uit, wel niet zoo fel, zoo brandend als in de lente, doch eindeloos zacht, mateloos weemoedig welhaast.

En wie heeft niet reeds vroeg in den morgen uit het venster van zijn slaapvertrek willen zien naar buiten en wie was er niet verheugd, als hij daartoe verhinderd werd door een dikken laag ijsbloemen waarin de vroege zonnestralen een fijn kleurenspeel deden tintelen. Welaan, wij allen uit deez' Noordelijke landen hebben gevoeld de groote vreugde van den winter, van het koude water te voelen, dat snijdt in het gezicht, als men zich wascht, in den vroegen morgen.

Het vreugdige vooruitzicht een schoonen dag op het ijs door te brengen, een langen tocht te maken naar een stuk ondergelopen land, verborgen tusschen riet, doorzichtig zwart bevroren met ijs, dat zingt en kraakt als men er op rijdt.

Zoo ging het ook hem, in zijn hart de liefde was gegroeid, dien Kerstmorgen, toen vele klokken galmden.

Snel had hij zich aangekleed, nog sneller was hij naar beneden gegaan, had hij ontbeten.

Een half uur later stond hij aan het begin van de nu reeds druk bereden vaart, waar langs hij straks met haar zou gaan den polder in, ver weg van stad en menschen.

Zijn schaatsen bond hij vast aan, om op het ijs er weer een beetje in te komen. In drie jaren was er geen ijs geweest!

Nadat hij eenige minuten met een beetje heen en weer rijden had doorgebracht, zag hij haar plotseling komen. Vreugdig wuifde hij, en ze zwaaide terug.

Zij was schoon, het meisje, dat gekleed ging in een dikken witten wintertrui waarbij het blank van haar hals als een schemer afstak.

Geen wonder, dat hij haar aanbad, met haar oogen, waarin hij heel de veugd van den winter zag; haar oogen, dikwijls zoo uitdrukkingloos en juist daarom zoo prachtig tevens.

Vroolijk was hunne begroeting, zonder andere diepte, dan de vreugde over den schoonen dag.

Flug hielp hij haar de schaatsen aan te binden, en henen gleden zij, naast elkander, tusschen de menschen door manuvreerend. In den beginne spraken zij weinig en reden voort, tot waar een eenzamer, smaller ijsweg hun het vlakke groenwitte land invoerde.

Daar vonden zich, als was 't een noodzaak, hunne handen, en samen dich aaneen nu, reden zij de toekomst in.

Veel praatten zij, elkaar vertellend van die kleine dingen, die alleen op zulk een oogenblik waarde voor hen kregen, de intieme bijzonderheden van beider huislijk leven. Zij was het meest spraakzaam en verhaalde veel van thuis, van vader en moeder's plagerijen, van haar broertjes en zusjes, die nooit op tijd naar bed wilden en nog veel meer. En onderwijl reden zij verder en zagen niet meer de groote perspectieven rond hen, de wilgen, met hun armelijk ontbladerde takken, de koek-en-zoopies met hun gezelligla-waaiige gasten.

En hij luisterde en zij reden verder. Doch hoe meer hij luisterde, naar wat zij zeide, hoe meer een leegte in hem kwam. Waarom, dat wist hij niet, doch hij had zich iets heel anders van dezen dag voorgesteld.

Zoo werd het middag en zij keerden terug en zij was uitgesproken.

En toen wilde hij gaan zeggen, gaan verhalen van wat hem be-roerde. Hij sprak veel en lang van zijn leven van zijn innige machtige ontroeringen. En zoo was het weer, dat terwijl hij steeds maar sprak, hij zich weer leeg en armzalig voelde worden; en eindelijk kwam hij tot het besef, dat zij hem niet begreep. Dat haar uitdrukkinglooze oogen alleen maar mooi waren doch dom tevens.

En terwijl die twee daar reden door het eenzame polderland en elkander niet begrepen, viel in de schemering over het wijde winteravondlandschap, en zonk de zon in bloed in 't westen onder.

Gegrepen door deze schemerstemming van het land, zetten beiden zich op een hek, dat in het weiland stond, en spraken lange niet.

Stil zat het meisje en keek hem aan en ook hij liet rusten zijn blik in hare oogen. En zoo kwam het dat bekoord door de schoonheid van haar gezicht, van haar geheele wezen, hij langzaam boog zijn hoofd tot dicht bij 't hare, al maar zijn oogen houdend in haar oogen en haar plotseling kuste op de koele lippen. Daarmee te kennen gevend, dat hij wilde, dat wat zij wel begreep:

„Zij we nu verloofd, jongen?” vroeg ze zacht.

En ineens bleek hem, dat zij ook dit niet begreep. Zij was immers een meisje, en geen vrouw.

Weemoedig glimlachend schudde hij het hoofd en alles gebeurde zooals hij had verwacht.

„Schoft”, zei zij bijna huilend en in 't volgende oogenblik reed zij heen, met trage korte slagen een eenzame meisjesfiguur, wit-afstekend in de schemering.

En hij hief zich op, rekte zich hoog, boog het hoofd naar achteren en blikte in den starren ijlgrijzen winteravonddhemel. Op dien Kerst-dag werd hij verlost, van wat zijn ziel gedrukt had, en voelde hij weer, dat hij wàs.

R.

NAGEKOMEN NIEUWS T.H

Civiel ingenieur.

Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor Civiel ingenieur: H. L. G. Carpreau; H. L. B. Denis; P. M. Elenbaas; P. T. Hoolsema; M. H. Kuiper; Ong Thwan Tjiang; A. Wiebes.

Prof. ir. M. J. Granpré Molière zal zijn colleges en teekenoefeningen hervatten op 10 Januari 1927.

De Hoogleraren Ir. C. L. van der Bilt, C. Feldman, Dr. ing. ir. H. S. Hallo, Jhr. Dr. G. J. Elias, Ir. E. J. F. Thierens, maken bekend, dat zij hunne colleges na de Kerstvacantie zullen hervatten op Donderdag 6 Januari 1927.

DELFTSCHE SCHOUW

In 't bouwvallige, tochtreetige Doelenkasteel,
De keur van 't gemengd publiek,
Vloekkleurend van rood tot 't knorrigste geel,
Verzorgde er d'accoustiek.
Alle meiskes, groot en klein,
Van 't komend pretje gnotteren:
De president komt op, hè fijn....
Mijn God, kon hij nog maar stotteren;
Want dat is nog altijd meer dan niets.
Mijne Heeren, dit was een kwalijk iets.
Na een spel van gas, geest, ingenieurs en plebeeërs,
Was 't uur daar, gewijd aan den dans,
Maar 't bestuur van de feestende D. S. T.gers
Gaf daarvoor voorloopig geen kans.
S. P. de bekende rustigheidszetel
Werd nu bestormd door een last.
Na eenige minuten een heksenketel,
die een waardig festijn nauwelijks past.
De receptie van gemeld bestuur
Was een puzzle, een waar labyrinth:
Na moeizaam zoeken van meer dan een uur,
Vond men het ontvangende lint....
Aan ving 't feest van Phoenix, de tent:
Een openbaring van toekomstige geest,
Voor hem, die deze nog niet kent,
Is dit wel zeker geweest.
Gij, ouderen, die hier in ons midden zijt,
Als kenners van menig soort feest,
Apprecieerden het als een aestetisch jolijt,
Binnenkort is die tijd er geweest.
Grijpt nu het leelijk biljardzaalgebroed
Dat ons met zijn Charleston nu stoort
Voor dat 't nog jonger geslacht het nadoet:
Zij het in de kiem hier gesmoord.
Hebt gij het euvel niet duidelijk voor oogen,
Spoedt tot Witte den Graaf U, terstond
Daar hangt een gemengde Sportlunch te drogen,
Heel echt, zelfs open de mond!
Lastig leelijk en fout
Was N. zelf plus de vriendjes van N.
Enkele nooit zichtbare lijven,
Vonden het deze keer niet noodig weg te blijven.
Ik wil hier de oprechte wensch nog even uiten:
Houden zij zich er in 't vervolg buiten.
De bloemkool, dit fijne kweekersproduct,
Is grofweg weer uit den grond gerukt.
Naar ik hoor van sommige kant
Is het ding weer overgeplant.
Maar hoort gijlieden, wat zeg ik:
Hij is geconserveerd in blik.

Naar wij vernemen heeft de vereeniging van makelaars in koffie K. V. een gezellig samenzijn gehouden in de Society gelegenheid aan het Voorhout te 's Gravenhage. Dit intieme feest, waarvan de bedoeling was een vaste band te leggen tusschen de adel en het grossiersbedrijf, is heel aardig geslaagd.

Alleen de President was eenigszins uit zijn gewone doen geraakt daar hij een vergissing had begaan bij het nemen van zijn bad.

Hij had n.l. de verkeerde kraan opengedraaid, zoodat hem later bleek, dat hij zich in Schaum-wein inplaats van in Champagne had gebaad. Het Schaumwein-bad is, zooals men weet, voor het personeel, afdeling e, bestemd.

Verder kwam ons ter oore, dat de visiteboekjes van de heeren N. H., eveneens lid van de bovengenoemde vereeniging, en F. O., door een noodlottig toeval van eigenaar zijn verwisseld; zoodat er merkwaardige dingen hebben plaats gevonden.

De Heer H., die zooals men weet, en zooals het trouwens behoort, zeer correct is, volgde stipt het programma der vastgestelde uren met het meer dan noodlottige gevolg, dat hem dit op het slechte pad bracht.

De heer O. daarentegen volgde eveneens het visite-programma in zijn boekje en verheugt zich sindsdien in de belangstelling van de geheele Haagsche Society. De heer H. is daar echter uitgestooten.

Nog meldt men ons, dat de heer v. W. K. een vereeniging heeft opgericht van lieden, die zich niet kunnen verdedigen tegen belachelijk-making in het openbaar.

De Hoofdredacteur bracht Donderdag j.l. het plan ten uitvoer, den tijd te korten tot de bloemkoolrede, door een langdurigen en verkwikkenden slaap te genieten. Zijn dagindeeling is thans zoover gevorderd, dat hij de bloemkoolrede in pyama kan komen bijwonen.

De Heer J. M. L. schrijft ons uit Engeland, dat de algemeen gangbare meening daar is: Berry is a chatterbox.

Rest ons nog te melden, dat de, door den heer v. W. K. opgerichte vereeniging identiek is met de vereeniging K. V., vermeerderd met eenige gasten.

HUTSPOT VAN DEN DAG.

Aan inzenders: Beantwoordt niet meer een stuk, dat U mishaagde in denzelfden trant als het origineel. Daardoor krijgen we toch alleen nog maar méér van dat genre. Herhaling is zoo vervelend.

Aan redactie: Neemt geen stukken op, omdat er niets beters is. Neemt liever minder op en spant Uw geest in om beter werk te krijgen. Alleen voor beginners kan men wat door de vingers

REPETITOREN

ANALYTISCHE, BESCHRIJVENDE MEETK. DIFFERENT. EN INTEGRAAL, Dr. A. van Thijn, ten Hovestraat 99, Den Haag.

ELECTROTECHNIEK bij Ir. R. Baggerman v. Leeuwenhoeksingel 2, Delft.

LANDMETEN GEODESIE, KL. VIERKANTEN, WISKUNDE, MECHANICA bij Ir. A. P. C. v. Beek, c.i., Thomsonlaan 31, den Haag, Nieuwe Plantage 77, Delft.

LANDMETEN, WATERPASSEN, GEODESIE, KL. VIERKANTEN bij Ir. E. W. A. Staring, v. Bleiswijkstraat 45, Den Haag.

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mandersloot, Poortlandlaan 5, Tel. 1119.

TOEGEPASTE EN THEORETISCHE MECHANICA THERMODYNAMICA, NATUURKUNDE bij Ir. R. J. Legger, ass. T. H. Toegep. Mech., Leeuwenhoeksingel 18, Delft.

STAATSRECHT EN ADMINISTRATIEFRECHT bij Mr. H. P. Bennowitz, Nieuwe Plantage 72, Tel. 1189, Delft.

THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE bij Dr. U. Ph. Lely, van Blankenburgstraat 17, Den Haag. Telefoon 36000.

TOEGEPASTE MECHANICA voor E. W. S. en M. bij J. J. Koch, ass. T. H. Hugo de Grootstraat 79.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Alexanderlaan 5 te Rijswijk (Z.-H.).

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETK. voor prop. examen bij J. Bosma, Leeraar Wisk. M.o. K₁ en K₂, Valkenboschkade 547 den Haag

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25

WISKUNDE, ELECTROTECHNIEK, WISSELSTROOMTHEORIE EN THEORIE VAN MAXWELL bij Ir. Th. J. Weijers, Goudenregenstraat 56, den Haag.

zien, niet van menschen, die denken dat zij kunnen schrijven. Zeker niet van redactieleden. Voor bladvulling is 't slechtste stuk van iemand, die voor het eerst inzend, beter dan een prullig stukje van de redactie.

Algemeen: Schrijft eens wat minder onder pseunoniemen. Zij zijn zoo flauw.

Persoonlijk: Mijn welgemeende gelukwenschen met Uw „Charleston baby“. Ik heb hartelijk gelachen.

J. C. v. D.

AGENDA.

Vrijdag 17 tot Donderdag 23 December.

DEN HAAG.

Vrijdag 17 Dec. Kon. Schouwburg: Vaarwel Jeugd.

Zaterdag 18 Dec. Kon. Schouwburg: Leontientje.

Zondag 19 Dec. Kon. Schouwburg: Wat is de waarheid? (2 uur).

„ De Spooktrein (8.15 uur).

Maandag 20 Dec. Kon. Schouwburg: All. Française Dans sa candeur naïve.

Dinsdag 21 Dec. Kon. Schouwburg: Mijnheer Pim passeert.

Woensdag 22 Dec. Kon. Schouwburg: Durf te leven.

Donderdag 23 Dec. Kon. Schouwburg: Wat is de waarheid?

Toekomstagenda.

Grandios Kerstfeest in Hotel des Indes; onder auspiciën van den bekenden Generaal Duymaer van Twist.

In Surhuisterveen: Philharmonische uitvoering van het doofstommen orchestra. Na de uitvoering bal op Mahlers derde.

In Spekholzerheide, Kaalheidersteenweg Middernacht. Opvoering van: De comédie der liefde; De vrouw zonder voeten; De zoon zonder vingers; De man zonder hart; Het kind zonder ouders; De vrouw der vele zonden.

G. P. H. M. MUSTERT

GROSSIER

RIETVELD 151 - DELFT

INTERC. TELEFOON 614

OPGERICHT 1899

Versche Kip- en
Eendeierenhandel en
Conserveerinrichting

LEVERANCIER
SOCIETEIT PHOENIX

J. HILLE

BOTERBRUG 7

SCHOOLSTRAAT 2a

TELEF. 1009 - DELFT

Behangerij
Verhuizingen
Stoffeerderij

DRUKKERIJ
W. D. MEINEMA

STAAT STEEDS
VOOR U
GEREED

HIPOLYTUSBUURT 4
DELFT

Reclame aanbieding
DICTATEN

Onze prijzen zijn de laagste

VRAAGT UITSLUITEND
Heinekens'
BIEREN

de Beste

Deze zijn in de SOCIETEIT PHOENIX en in verschillende Restaurants hier ter stede verkrijgbaar.

Hoofdagent,
J. T. POST.

Corpsfotograaf WITTE

heeft in de 23 jaar dat hij als fotograaf in Delft gevestigd is, heel wat aardige momenten van de H.H. Studenten vereeuwigd .....

Specialiteit in Kunstlichtopnamen

Ten allen tijde te ontbieden
BILLIJKE PRIJZEN

Uitstekend goedblijvend werk

Aanbevelend:
Uw Corpsfotograaf WITTE
Coenderstr. 34, Tel. 240

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

H. H. STUDENTEN
GROSSAT'S

GEBAK OF KOEKJES

bij een kop thee of koffie is
een fijne Delicates

Neemt U eenmaal proef en
overtuigt U van onze kwaliteit

**Fantasietaarten, Slagroom
enz. vanaf f 1.00**

Vleesch, Croquetten en Pasterijtes à
20 cent per stuk

Vakkundige bereiding, eerste klas
grondstoffen uiterst billijke prijzen

Patisserie Française
Vrouwenrecht 9 - Tel. 1047

Rotterdamsche
Maatschappij van verzekering tegen ongevallen

**1 VERZEKER U
TEGEN
ONGEVALLEN**

ROTTERDAM - BOOMPJES 8c

N.V. „Wetenschappelijk Nieuws”, Leliegracht 30, Amsterdam

STAATSPRAKTIJKEXAMEN

LEIDER: J. BOOMSMA. — Leeraar M. O. en Accountant.
Duur 1³/₄ jaar. f 4.75 per maand. Prospectus U gratis.
OOK GRATIS: Proefles en uitgebreide inlichtingen.
— Wie onverhoopt niet slaagt, blijft GRATIS cursist. —

C. W. van der Snel
TELEFOON 65
POSTREKENING 44178
KOORNMARKT 68
DELFT

Vleeschhouwerij
1e KWALITEIT
Rund-, Kalfs-, Varkens-
en Lamsvleesch.

FRED. J. 'T HART

Oude Delft 88 (b. d. Peperstr.)
Delft.

MUZIEK
KLASSIEK - MODERN
MUZIEK-
INSTRUMENTEN
SNAREN
GRAMOFOONS
**BRUNSWICK
PLATEN**

Eerste Delftsche Muziekschool
Dir. G. H. BROUWER.

OUDE DELFT 120 — DELFT

LESSEN IN:
VIOOL, CELLO, PIANO, HARMONIUM,
GITAAR — MANDOLINE — BANJO
SOLO- en KOORZANG

Gelegenheid tot dagelijksche studie in piano en
harmonium zonder prijsverhoging.
Strijk- en Plectruminstrumenten worden gratis in
bruikleen afgestaan.
Inlichtingen zonder eenige verplichting.

J. C. KUYPERS
KAPPER v/h D.S.C.
CORN. TROMPSTR. 19

De fijnste Parfumerieën en
Toiletartikelen van
de huizen

**Houbigant,
Cheramy.**

Wij twifelen er niet aan
of U wordt een VASTE AFNEMER van
W. G. v. D. HAM'S
fijne Vleeschwaren, Delicatessen

Delftsche Grasboter, binnen- en buitenlandsche Kaas-
soorten. Als U eens proef hebt genomen, wij ga-
randeeren U concurrerende prijzen, nette bediening.
Steeds versche waar. Bestellingen worden dagelijks
aan huis opgenomen en bezorgd. Aanbevelend,
W. G. v. d. Ham, Oosteinde 165, Tel. 885
Fred. Hendrikstraat 9 :: Oude Delft 111, Telef. 157

OPGERICHT 1864
**PATISSIER, CUISINIER
GLACIER**
J. J. VAN GILS
FA. GUSSENHOVEN
Binnenwatersloot 30
Telefoon No. 18

FILIAAL:
Delfgauwsche weg 5
Telefoon No. 295

Huis van den 1sten Rang